

Reacties? ak@actuamedica.be

Van euthanasiewet naar euthanasieprogramma

In België evolueerden we in tien jaar tijd van een euthanasiewet naar een onderbouwd euthanasieprogramma. Zo heeft ons land de bedenkelijke eer om als tweede land in de geschiedenis over een euthanasieprogramma te beschikken. In het eerste land zag dit programma het licht 75 jaar geleden, weliswaar in een politieke crisissituatie. Het werd in 1942 in volle oorlog afgevoerd onder druk van de bevolking. Dat zien we morgen in ons land nog niet gebeuren.

Met programma bedoelen wij een door de overheid gecreëerd systeem met de hiervoor noodzakelijke organisatie, propaganda en doelstellingen. Voor de overheid als provider van gezondheidszorg liggen de budgettaire voordelen voor de hand: onder het mom van een 'menswaardig sterven', een 'Gnadetot', de burgers aanzetten langdurige – en dus ook dure – behandelingen niet op te starten of te stoppen. Een bed in een palliatieve zorgenheid kost 80.000 euro, een letale dosis 10 euro. De rekening is vlug gemaakt.

Hiervoor was de gepaste staatspropaganda noodzakelijk. Via allerhande info-kanalen worden de burgers aangezet hun voorafgaandelijke instemming te tekenen en beveiligd via e-health te laten registreren. De

geschikte formulieren vinden ze op het stadhuis of op de overheidswebsites. De Fod Volksgezondheid geeft een heuse folder uit!

Om euthanasie door artsen te laten toepassen dienden er opleiders gevonden te worden die andere artsen aanleerden hoe te doden in overeenstemming met de wet. Als arts ben je er immers niet voor opgeleid. Zo ontstonden de Leif-artsen die hun collega's die aarzelen, bijstaan met raad en vooral daad. Enkel hun vergoeding staat voor het ogenblik nog ter discussie.

Het programma loopt goed. Met veel mediavertoon werd op zaterdag 12 oktober 2013 in de Koninklijke Vlaamse Schouwburg in Brussel het tienjarig bestaan gevierd van Leif. De voorzitter prees in zijn in-

leiding de wijze waarop de pers of de vierde macht in België nooit had geaarzeld zijn gedachtegoed te verspreiden.

Onder de 250 aanwezigen waren dan ook vele bevriende journalisten die uitvoerig konden berichten over het succes van de dag. Een filosoof kwam verkondigen dat ons land zich met de euthanasiewetgeving in de Europese top van de ethiek had genesteld. Er werd gesteld dat we ons over enkele decennia wellicht zullen afvragen hoe het kwam dat de euthanasiewet pas zo laat tot stand kwam. Net zoals we vandaag verwonderd zijn over het feit dat vrouwen slechts in 1948 stemrecht kregen. Hoewel de voorzitter vond dat zijn vereniging niet synoniem stond met euthanasie, kwam een singer-songwriter wel nog vertellen dat

euthanasie het mooiste cadeau was geweest dat hij zijn oude moeder kon geven.

Daar er sinds het invoeren van de euthanasiewet in 2002 al meer dan 8000 euthanasiegevallen zijn geregistreerd, werd voor de gelegenheid een 'Leif Time Achievement Award' in het leven geroepen. Deze prijs werd toegekend aan drie senatoren die reeds sinds het prille begin de 'meters' waren van het artsenforum. Voor het oog van de camera's en in de verschillende kranten zei de voorzitter dan ook dat het 'emancipatorisch effect van de euthanasiewet' niet kon worden onderschat omdat mensen nu aan de noodrem kunnen trekken. Bovendien sprak de voorzitter van een 'ongelooflijk sociologisch effect'.

Het Belgisch euthanasieprogramma lijkt dan ook vlot te verlopen. De vooropgestelde kruissnelheid is nog niet bereikt. Hiervoor dienen nog de dementen en de aangeboren misvormingen door het parlement gesluisd te worden.

Dr. Md. Georges Casteur, Oostende
Dr. SC. Tom Mortier, Leuven.